

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2023. MÁJUS

Semjén Zsolt: A Szentlélek jelenléte tapintható volt a pápalátogatáskor

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettestel, a KDNP elnökével a HÍR TV Bayer-show című műsorának vendégeként a pápalátogatásról beszélgetett a műsor házigazdája, **Bayer Zsolt** május 7-én.

Ferenc pápa látogatása nagyon sokat jelentett az egész magyar nemzetnek – hangsúlyozta Semjén Zsolt. „Ahhoz, hogy ez a látogatás így sikerült, kellett a Szentatya karizmája és mindenekelőtt a Szentlélek. És a Szentlélek ta-

pintható volt ebben a három napban. Óriási büszkeség az országnak, hogy Ferenc pápa itt járt” – hangsúlyozta a kereszténydemokrata pártelnök.

Semjén Zsolt emlékeztetett: a Szentatya tanítása és a magyar

kormány álláspontja között legfeljebb hangsúlybeli különbségek vannak az egyes kérdésekben, hiszen Ferenc pápa megerősített minket többek között a béketerékvéseinkben és a család melletti kiállásunkban is.

Simicskó István: A pápa a szeretetet és a béke fontosságára hívta fel a figyelmet

Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője május 3-án napirend előtti felszólalásában az Országgyűlésben Ferenc pápa magyarországi látogatását méltatta, és megköszönte mindenki munkáját, aki részt vett a programok lebonyolításában.

Szerinte a háromnapos látoga-

tás során a keresztény civilizáció szeme Magyarországra irányult, „hitünk erejét láthatta a világ”. Simicskó István hangsúlyozta: Ferenc pápa megszólalásaiban a szeretet és a béke fontosságára hívta a fel a figyelmet, többször felszólalt a háború ellen is.

Soltész Miklós egyházi és

nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár, a KDNP alelnöke szintén köszönetet mondott a szervezőknek és a pápalátogatás programjain megjelent hívőknek, fiataloknak. Ugyanakkor megjegyezte: voltak, akik – a tavalyelőtti Eucharisztikus Világkongresszushoz hasonlóan – most is

el akarták rontani az ünnepet. Az „egyházakat támadó”, „fanyalgó, kioktató hangokra” utalva a Momentumot és a DK-t is bírálta.

■ *Összeállításunk Ferenc pápa apostoli látogatásáról a 2-5. oldalon, vélemény a 9. oldalon*

Magyarország jövőbe vezető hidakat épít – Ferenc pápa történelmi apostoli látogatást tett Budapesten

Ferenc pápa – a csíksomlyói búcsúban (2019) és a budapesti Eucharisztikus Kongresszuson (2021) tett látogatását követően – harmadszor jött el a Kárpát-medencei magyar közösséghez, és két éven belül másodszor Magyarországra. Az április 28 és 30. között megvalósult tartalmas és sokrétű apostoli útja során nagyon sok társadalmi réteggel találkozott: az állami vezetők mellett egyházi személyekkel, rendjének, a Jézus Társaságának tagjaival, fogyatékkal élőkkel, szegényekkel, menekültekkel, a görög katolikus egyház tagjaival, fiatalokkal, katolikus egyetemek polgáraival és per sze több százezer katolikus hívővel. Magyarországi látogatása alkalmával számos, a közéletben a keresztények számára megszívlelendő kijelentést is tett.

„Isten, áldd meg a magyart!” – Ima minden magyarért

A Szentatya repülőgépe április 28-án, pénteken délelőtt szállt le a budapesti Liszt Ferenc-repülőtéren. Az egyházfőt állami részről *Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke és *Szijjártó Péter* külgazdasági és külügyminiszter, az egyház képviselőjében *Erdő Pé-*

ter bíboros, esztergom-budapesti érsek, *Veres András*, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke és *Kocsis Fülöp* érsek-metropolita fogadta. Jelen volt a KDNP két alelnöke, *Soltész Miklós*, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért fele-

lős államtitkára és *Rétvári Bence*, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára is. A pápai delegáció tagja mások mellett *Pietro Parolin* bíboros, szentszéki államtitkár és *Paul Richard Gallagher* érsek, a vatikáni államközi kapcsolatok vezetője.

A pápa nem sokkal megérkezése után elsőként húszperces négy szemközti találkozón vett részt **Semjén Zsolt**tal, majd a Várban találkozott az állami hatóságok, a társadalmi élet és a diplomáciai testület képviselőivel.

Ferenc pápa hálás hazánknak az üldözött keresztények megsegítéséért

„Szeretnék köszönetet mondani önöknek a világban, különösen is a Szíriában és Libanonban élő sok megpróbáltatásnak kitett keresztényeknek nyújtott konkrét segítségért” – fogalmazott magyarországi apostoli látogatása során Ferenc pápa a Karmelita-kolostorban elmondott beszédében. Az egyházfő ezekkel a szavakkal fejezte ki köszönetét a magyar kormánynek az üldözött keresztények megsegítéséért, a Hungary Helps Program keretében végzett tevékenységéért.

A magyar program a világ több mint 50 országában mintegy egymillió üldözött vagy más humanitárius válsághelyzetbe került ember számára nyújtott segítséget a szülőföldön maradáshoz iskolák, kórházak és az infrastruktúra fejlesztésével. A Szentatya által kiemelt két országban, a háború, keresztényüldözés és földrengés sújtotta Szíriában, valamint a migráció, gazdasági válság és a 2020-as bejrúti kikötői robbanás által sújtott Libanonban a magyar kormány humanitárius gyorssegélyekkel, tanulmányi ösztöndíjprogramokkal és a keresztény otthonok, templomok és intézmények újjáépítésének

támogatásával nyújtott segítséget.

A program **Szijjártó Péter** külgazdasági és külügyminiszter által áprilisban bejelentett ideai támogatásai jelentős részben a szíriai és a libanoni keresztények helyzetének javítását célozzák, melyek egyebek mellett az Iszlám Állam terrorszervezetei elől menekülő nini-vei keresztény és jazidi lakosság támogatására, a szíriai menekültek hazatérését segítő szociális program által támogatott közösségek megsegítésére, valamint az iraki, szíriai, libanoni egyházak támogatására irányulnak. A Hungary Helps Program alapelve, hogy a

segítséget kell odavinni, ahol a baj van, nem a bajt idehozni. A program korábban – Ferenc pápa jelenlétében – a közel-keleti és afrikai üldözött keresztény közösség elismerését is kivívta. 2021-ben **Azbej Tristan**, az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkár, a KDNP alelnöke is részt vett a keresztény politizálás lehetőségeiről szóló római találkozón, ahol a pápai audiencián a Szentatyával folytatott beszélgetéséhez csatlakozott a szintén ott tartózkodó II. Efrém Ignác szír ortodox pátriárka. A közel-keleti keresztény vezető méltatta a katolikus egyházfőnek a magyar kormány üldözött keresztények melletti kiállását. Arról is beszélt, hogy a magyar segítség nagyban hozzájárult ahhoz, hogy Szíriában és Irakban az Iszlám Állam, illetve más dzsihadisták által üldözött keresztények megmaradhassanak vagy visszatérhessenek hazájukba a menekült létből.

Ferenc pápa elismerése jeleként már korábban megáldotta a Hungary Helps – Magyarország segít misszióját.

A béke kórusát elnyomják a háború szólistái

Itt elmondott beszédében felidézte Budapest, illetve Magyarország történelmét, majd aktuális közéleti kérdésekről beszélt. Hangsúlyozta: abban a világban, amelyben élünk, „a közösségi politika és a multilateralizmus iránti szenvedély mintha már a múlté lenne: úgy látszik, végig kell néznünk, ahogy a béke álmát éneklő kórusnak sajnálatosan leáldozik, miközben a háború szólistái törnek utat maguknak”. Ferenc pápa szerint nemzetközi szinten úgy tűnik, hogy „a politika a problémák megoldása helyett inkább az indulatokat szítja, megfélekezve a háború borzalmai után elért érettségről, visszafejlődve egyfajta háborús infantilizmusba. A béke azonban soha nem a stratégiai érdekek követéséből fog fakadni, hanem olyan politikából, amely képes az egészet, mindenki érdekeit szem előtt tartani: odafigyelve az emberekre, a szegényekre és a jövőre; nem csupán a jelen hatalmára, nyereségére és

lehetőségeire” – fogalmazott.

A Szentatyá szerint ebben a történelmi helyzetben Európa szerepe alapvető jelentőségű. „Mivel történelmének köszönhetően az emberiség közös emlékezetét képviseli, arra hivatott, hogy betöltse az ennek megfelelő hivatást: gyűjtse egybe az elszakadtakat, fogadja be a népeket és senkit se tartson meg örökre ellenségének. Ezért elengedhetetlen, hogy újra felfedezzük az európai lelket: az alapító atyák lelkesedését és álmát, olyan államférfiakét, akik tudtak a saját korukon, a nemzeti határokon és a közvetlen szükségleteken túlra tekinteni és olyan diplomáciát kialakítani, amely képes volt egységet alkotni ahelyett, hogy a szakadékokat szélesítette volna” – mondta, kiemelve az Európai Közösség kereszténydemokrata alapító atyáinak – mint Schuman, Adenauer, De Gasperi – a békés európai együttműködés kialakítására vonatkozó törekvéseit. „Korunk történelmi időszakában számtalan veszély leselkedik ránk, de felteszem a kérdést – gondolva a meggyötört Ukrajnára is –: vajon hol vannak a békét szolgáló kreatív erőfeszí-

tések?” – kérdezte Ferenc pápa, majd így folytatta: „Budapest a hidak városa. Fentről szemlélve a »Duna gyöngyszeme« éppen a hídjainak köszönhetően mutatja meg különlegességét, amelyek összekötik a város részeit, harmóniát teremtve a város és a nagy folyó karaktere között. Ez a környezettel való harmónia elismerést kelt bennem ennek az országnak az elkötelezett ökológiai gondossága iránt. A különböző valóságokat összekötő hidak azonban azt is sugallják, hogy el kellene gondolkodnunk az egység fontosságán, amely nem egyformaságot jelent. Budapesten ezt mutatja a több mint húsz kerület figyelemre méltó sokfélesége. Még a huszonhét nemzetet tömörítő Európa számára is, amely a népek közötti hidakra épül, szükséges mindegyikük hozzájárulása anélkül, hogy ez bármelyikük egyediségét csorbítaná. (...) Jelzésértékűek ebben a tekintetben a magyar Alaptörvény megfogalmazásai: »Valljuk, hogy az egyéni szabadság csak másokkal együttműködve bontakozhat ki«, illetve: »Hisszük, hogy nemzeti kultúránk gazdag hozzájárulása az európai egység sokszínűségéhez«” – hangsúlyozta a pápa.

Nem az ideológiai gyarmatosításra, a gender-kultúrára és az abortuszra

„Tehát egy olyan Európára gondolkok, amely nem válik a részeinek túszává és az önmagára hivatkozó populizmus áldozatává, de nem is válik cseppfolyós, sőt gáznemű

dologgá, egyfajta absztrakt szupranacionalizmus képviselőjévé, amely nem vesz tudomást a népek életéről. Ez az »ideológiai gyarmatosítás« alantas útja, amely elűnteti a különbségeket – mint az úgynevezett gender-kultúra esetében – vagy a szabadság beszűkített fogalmait helyezi az élet valósága elé, például vívmányként dicsekedve az értelmetlen »abortuszhoz való joggal«, ami mindig tragikus vereséget jelent. Ehelyett milyen csodálatos, ha egy személy- és emberközpontú Európát építünk, ahol hatékony születés- és családpolitika működik, mint amelyet ebben az országban oly gondosan művelnek, ahol a különböző nemzetek egy családot alkotnak, amelyben mindegyikük növekedését és egyediségét ápolják. Vannak olyan országok Európában, ahol az átlagéletkor 46-48 év. Budapest leghíresebb hídja, a Lánchíd segít abban, hogy egy ilyen Európát képzeljünk el, egy sok különböző láncszemből állót, amelyek az összetartozásban találják meg szilárdságukat. Ebben segítségünkre van a keresztény hit, és Magyarország »hídépítő« lehet, kihasználva sajátos ökömenikus jellegét: itt különböző felekezetek élnek egymás mellett, ellentétek nélkül – emlékszem az összejövetelre, melyen együtt voltam velük másfél évvel ezelőtt –, tisztelettudóan, építő szellemben együttműködve. Lélekben és a szívemben a pannonhalmi apátság, az ország egyik nagy lelki emlékműve felé fordulok, az imádság helye és a testvériség hídja felé” – tette hozzá a katolikus egyházfő.

Ferenc pápa szerint mindez elvezet az utolsó szemponthoz: Bu-

Orbán Viktor tárgyalása a Szentatyával: Magyarországon a kereszténységnek nemzetmegtartó ereje van

Orbán Viktor miniszterelnök a Sándor-palotában négyesemléti megbeszélést folytatott a háromnapos apostoli látogatásra Magyarországra érkezett Ferenc pápával. **Orbán Viktor** a tárgyaláson felidézte: ahogy Alaptörvényünk is mondja, Magyarországon a kereszténységnek nemzetmegtartó ereje van. „Kereszténység nélkül ma Magyarország nem létezne” – hívta fel a figyelmet, hozzátéve: „Magyarországnak akkor van jövője, ha a keresztény úton marad, a keresztény út pedig ma a béke útja”.

► dapest a szentek városa. A magyar történelem életszentséggel fémjelezve született, és nemcsak Szent István király, „hanem egy egész királyi család, az uralkodó, hitvese, Boldog Gizella és fia, Szent Imre szentsége által”. Szent Imre intelmeket kapott atyjától, amelyek egyfajta végrendeletet jelentenek a magyar nép számára. Szent István Intelmeit több ponton is idézte, s ez alapján emlékeztetett: „a keresztény értékekről nem lehet mereven és bezárkózva tanúságot tenni, mert Krisztus igazsága a szelidséget és a kedvességet jelenti a Boldogságok szellemében. Innen fakad az a magyar népi jóság, amely a köznyelv bizonyos kifejezéseiben is megnyilvánul, mint például: »jónak lenni jó« és »jobb adni, mint kapni«”. Utóbbi fordulatokat a Szentatya magyarul mondotta.

Ferenc pápa az Alaptörvényt idézte

Szerinte „ez nemcsak a szilárd identitás gazdagságáról árulkodik, hanem a mások iránti nyitottság szükségességéről is, amint azt az Alaptörvény is elismeri, amikor kimondja: »Tiszteljük más népek szabadságát és kultúráját, együttműködésre törekszünk a világ minden nemzetével« És megerősíti: »A Magyarországon élő nemzetiségeket és népcsoportokat a magyar nemzet részének tekintjük«, valamint elkötelezi magát a nemzetiségek és népcsoportok nyelvhasználata és saját kultúrájuk ápolása és védelme mellett. Ez valóban evangéliumi perspektíva és ellensúlyozza azt a bizonyos – olykor a saját hagyományok, sőt, a hit nevében megindokolt – tendenciát, hogy az ember bezárkózik önmagába.” Ferenc pápa idézte az Alaptörvény keresztény szellemiségű szavait: „Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének kötelességét.” Köszönetet mondott a magyar állami és egyházi vezetőknek az ezen értékek által inspirált karitatív és oktatási intézmények támogatásáért, „amelyekben a helyi katolikus közösség munkálkodik, valamint a világban, különösen a Szíriában és Libanonban élő, sok megpróbáltatásnak kitett keresztényeknek nyújtott konkrét segítségért.” Szent István Intelmeit is idézte, mely szerint „az egy nyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő”. A pápa szerint „a befogadás, ami napjainkban sok vitára ad okot, minden bizonnyal összetett. Azonban azok számára, akik keresztények, az alapvető viszonyulás nem lehet más, mint amit Szent István hátrahagyott, ezt tanulva Jézustól, aki azonosította magát a befogadandó idegennel (vö. Mt 25,35)”.

„Nem lehet felsorolni Pannonia Sacra valamennyi nagy hitvallóját, de szeretném legalább Szent Lászlót és Szent Margitot megemlíteni, továbbá utalnék a múlt század néhány nagyszerű alakjára, mint Mindszenty József, Boldog Apor Vilmos és Boldog Meszlényi Zoltán vértanú püspökökre, valamint Boldog Batthyány-Strattmann Lászlóra. Ők, megannyi különböző hitvallású igaz emberrel együtt, Hazátok atyái és anyái. Rájuk szeretném bízni ennek a számomra oly kedves országnak a jövőjét. És miközben megköszönöm, hogy meghallgattatok, amit el akartam mondani – köszönöm türelmeteket! –, szeretnék biztosítani benneteket közelségemről és imáimról minden magyarért, külön is gondolva azokra, akik az anyaországon kívül élnek, és megemlékezve mindazokról, akikkel életem során találkoztam és akik oly sok jót tettek velem. A magyar szerzetesközösségre is gondolok, akiket Buenos Airesben segítettem. Isten, áldd meg a magyart!” – zárta szavait Ferenc pápa.

■ Hazánk – MTI

Semjén Zsolt: Ferenc pápa látogatása történelmi, sőt üdvtörténelmi jelentőségű volt

Történelmi, sőt üdvtörténelmi jelentőségű volt Ferenc pápa április 28-30-i magyarországi apostoli látogatása – értékelt május 2-án Budapesten Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke, aki a politikai élet szereplőinek és a sajtónak is köszönetet mondott korrekt hozzáállásukért.

Semjén Zsolt emlékeztetett arra, hogy az állami és az egyházi szervek 100 százalékban megtették kötelességüket, de ahhoz, hogy „ez a három nap ilyen csodálatosra sikerült”, kellett a Szentatya karizmája, a Szentlélek tapintható jelenléte, a közreműködők ezreinek munkája és százezernyi résztvevő, aki eljött az eseményekre.

A miniszterelnök-helyettes köszönetet mondott mindazoknak a szervezőknek, akik rendőrként, mentőként, civil önkéntesként éjjel-nappal dolgoztak a látogatás sikerén.

Hozzátette, három napig mintha megvalósult volna a treuga Dei, azaz Isten békéje.

Semjén Zsolt köszönetet mondott a politikai paletta minden oldalának, amiért felelősségteljes és méltó hozzáállásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy békességben lehessen fogadni a pápát. Úgy fogalmazott: „minden politika, de a politika nem minden”, hozzátéve: mindezt az egész magyar társadalom érezte, ezért is volt ilyen méltóságos ez a három nap.

A társadalmi összefogás példáiként megemlítette, hogy a P. Mobil együttes hozzájárult szombati, Papp László Sportarénában való koncertje, az Újpest FC és

az FTC labdarúgócsapatai pedig vasárnapi mérkőzésük egy nappal való halasztásához.

Semjén Zsolt kiemelte: a Szentatya tanítása, azok az üzenetek, amelyeket hoztunk intézett, megerősítenek minket, és megszívleljük azokat, amiket mondott. Emlékeztetett: Ferenc pápa látogatása apostoli út, lelkipásztori látogatás volt. Tapintható volt, hogy az egész magyar társadalmat megerősíti lelkileg: nemcsak a katolikusokat, hanem a más felekezetekhez tartozókat vagy olyanokat is, akik nem vallásosak – jegyezte meg.

Semjén Zsolt felhívta a figyelmet arra, hogy a látogatás résztvevői megtapasztalhatták a Szentatya örömét, aki jól érezte magát Magyarországon, és ennek számtalan jelét adta. A látogatás túlzás nélkül nevezhető történelminek, sőt bizonyos értelemben napjaink üdvtörténelmi eseményének is – jelentette ki.

A miniszterelnök-helyettes elmondta: búcsúzáskor azért adott egy szál fehér rózsát a Szentatyanak, hogy ő a római Santa Maria Maggiore-bazilikában a Szűzanya Salus Populi Romani ikonja elé helyezze el a virágot a magyar nép nevében. A Szentatya ezt meg is tette!

Végül Semjén Zsolt köszönetet mondott a magyar sajtónak is a pápalátogatás tudósításában tanúsított korrektségéért.

Újságírói kérdésre válaszolva elmondta, hogy Ferenc pápa és Hilarion metropolita találkozója magánlátogatáson történt a nunciaturán, így nem szerepelt az apostoli út hivatalos programjában. Semjén Zsolt hozzátette: személyesen helyesnek tartja, hogy a találkozás létrejött, de ebben a magyar kormány nem volt, nem is lehetett szerepe. Mint emlékeztetett, a látogatás programjában nem szerepelt egyetlen testvéregyház képviselőjével való találkozás sem, mivel két éve, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus idején ez megtörtént.

Semjén Zsolt kérdésre válaszolva megerősítette a Hilarion metropolitával folytatott megbeszélését aktuális kérdésekben.

Szintén újságírói kérdésre válaszolva a miniszterelnök-helyettes elmondta, hogy valóban megérintette őt a Szentatyanak a nyitott kapukról és a szívek megnyitására szóló felszólítása. Elmondása szerint a magyar politikai élet viselkedése a pápalátogatás három napja alatt messze meghaladta várakozásait. „Ez lehet egy olyan alap, hogy ellenségeskedés helyett értelmes párbeszédet folytassunk. Én kész vagyok erre” – közölte Semjén Zsolt.

Ferenc pápa Rómában is köszönetet mondott a szeretetteljes magyarországi fogadtatásáért

A történelmi és vallási gyöke-
rek, valamint a népek közötti
hidak nemzetéről beszélt Fe-
renc pápa magyarországi látogatását idézve az általános audiencián a Szent Péter téren május 3-án, s megköszönte a hatóságok, a helyi egyház és a magyar nép szeretetteljes fogadtatását.

„Hálás vagyok nektek eze-
kért a napokért, a szívemben
hordozlak benneteket, és
kérek, hogy imádkozzatok
értem. Isten áldd meg a ma-
gyart!” – mondta a látogató-
sának zárónapján pontifikált
Kossuth téri szentmise végén
a katolikus egyházfő, az utol-
só mondatot magyar nyelven.

Ezt a gondolatot vitte to-
vább három nappal később
vatikáni audienciáján. Ferenc

pápa kijelentette, magyaror-
szági látogatása után ki akarja
fejezni háláját mindenkinek, aki
részt vett az út megvalósításában
és kísérte őt imájával is. A hatósá-
gokat, a helyi egyházat és a „bátor
és emlékezetben gazdag” magyar
népet említette. Hangsúlyozta,
budapesti tartózkodása során
minden magyar szeretetét érezte.

Az út két központi jelképének a
gyökereket és a hidakat nevezte.
Azt mondta, zarándokként érke-
zett a magyar néphez, melynek
történelmét, II. János Pál pápa
1996-os magyarországi látogató-
sa első beszédének szavait idéz-
ve, szentek és hősök, alázatos és
dolgos emberek határozták meg.
„Így igaz: sok egyszerű és dol-
gos embert láttam, akik büszkén
őrzik a saját gyökereikhez való
kötődést” – jelentette ki az egy-
házfő.

Úgy vélte, az egyház tagjaival
és a fiatalokkal tartott találkozó-
kon elhangzott tanúságtételek rá-
mutattak, hogy a gyökereket min-
denekelelt a szentek képviselik:
a szentek, akik életüket áldozták
a népért, a szeretet evangéliumát
hirdették, fényt adtak a sötétség
pillanataiban. Hozzátette: a múlt
szentjei segítenek ma is a csügge-
déssel és a holnaptól való félelem-

Fotó: Vatikán Média

mel szemben, nem felejtve, hogy
Krisztus a jövőnk – idézte Ferenc
pápa a magyarországi látogatás
mottóját.

Kifejtette, a magyar nép szilárd
keresztény gyökereit próbára tet-
ték, a magyarok hite tűzpróbát
állt ki. A huszadik század ateista
üldözésekről beszélt, a meggyil-
kolt vagy szabadságuktól meg-
fosztott püspökökről, szerzete-
sekről, világiakról.

„De miközben próbálták kivá-
gni a hit fáját, a gyökerek érintet-
lenek maradtak: rejtett, de szilárd
egyház maradt, titokban felszen-
telt papokkal, akik az evangéliu-
mot a gyárakban dolgozva tanúsí-
tották, miközben a nagymamák
szintén titokban evangelizáltak”
– mondta Ferenc pápa.

Hozzátette, a kommunista el-
nyomást a náciizmus, a zsidók
deportálásának tragédiája előzte
meg. „Abban a borzalmas népir-
tásban sokan kitűntek ellenállás-
ban és az áldozatok védelmében,
és ez azért volt lehetséges, mert a
közös együttélés gyökerei szilár-
dak voltak. A hit és a nemzet kö-
telékei így segítettek a szabadság
visszatérésében” – hangoztatta.

Az eredeti szövegtől eltérve Fe-
renc pápa kijelentette, „Rómában

is van egy ügyes magyar költő-
nőnk, aki átélte ezeket a megpró-
báltatásokat, és igyekszik átadni
a fiataloknak, mekkora szükség
van arra, hogy ideálókért har-
coljunk, hogy ne győzzön le az
üldöztetés”. Az egyházfő a Ró-
mában élő holokauszt túlélő Edith
Bruckra utalt, akit a pápa fel is
köszöntött, mivel aznap ünnepel-
te 92. születésnapját.

A fiatalokkal a Papp László Bu-
dapest Sportarénában és a Páz-
mány Péter Katolikus Egyetemen
tartott találkozókat idézve Ferenc
pápa kijelentette, hogy Európát
a „gyökerek elfojtása” jellemzi,
melyben az érzéstelenítőként ható
fogyasztási láz, az anyagi javak-
kal való megelégedés uralkodik,
melyben az emberek elfelejtik
a múltat, és egyénre szabott je-
lenben lebegnek. „Egész Európa
válságban van a másikkal való
törődés, a közösség érzése, a kö-
zös álmok szépsége és a népes
családok megteremtése terén” –
szögezte le.

Úgy vélte, a magyar hatóságok-
kal tartott találkozókra kiemelt
hangsúlyt kapott a különböző né-
pek közötti békehidak építésének
jelentősége. Európának az a kül-
detése, hogy békeépítő legyen a

különbségek elfogadásával,
a kapuin kopogtatók befo-
gadásával – mondta.

Szépnek nevezte azt a
humanitárius hidat, ame-
lyet Magyarország épített
számos ukrainai menekült
számára. Csodálatát fejezte
ki a magyar egyház széles
szeretetszolgálatára.

Ferenc pápa kijelentette,
Magyarország rendkívüli
elkötelezettséget mutat a
„jövőbe vezető hidak” épí-
tésében is: a környezet és
a fenntartható jövő iránti
gondoskodást említette, va-
lamint a generációk közötti
hidak kiépítését, idősök és
fiatalok között, ami min-
denki számára elengedhe-
tetlen kihívásnak számít.
Hídnak nevezte a görög-
katolikus egyházzal tartott

találkozót, „szép hídnak” azt,
hogy a vasárnapi misén külön-
böző országokból és különböző
keresztény közösségekből érke-
zett hívók vettek részt, amelyek
Magyarországon jól dolgoznak
együtt.

Kiemelte: megérintette, hogy
látogatása során mekkora jelen-
tőséget kapott a zene, amely a
magyar kultúra részét képezi.
„Mindenhol volt muzsika: orgo-
na, zongora, sok hangszer és sok
ének. A fogyatékossgal élő fia-
talok azt énekelték, Éljen a zene!,
ami azt jelenti, hogy éljen a har-
mónia, éljen a testvériség, amely
remény és örömet ad az életnek”
– hangoztatta Ferenc pápa.

Beszéde végén emlékeztetett,
hogy május eleje van, és a magya-
rok nagyon tisztelik Isten anyját,
Szűz Máriát, akinek Szent István
király felajánlotta az országot. „A
magyarok királynőjére bízunk te-
hát ezt a kedves országot, a béke
királynőjére bízunk a hidak építését
a világban, a mennyek királynője-
re, akihez ebben a húsvétot követő
időszakban imádkozunk, bízunk a
szívünket annak érdekében, hogy
Isten szeretetében gyökerezzen” –
jelentette ki Ferenc pápa.

Tovább erősítené a polgárőrséggel való együttműködést az egyes településeken a KDNP

Ülésezett a Kereszténydemokrata Önkormányzati Tanács

Budapesten tartotta ülését a KDNP Önkormányzati Tanácsa április 20-án. A tanácskozást követően Seszták Oszkár, az Önkormányzati Tanács elnöke, Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője és Latorcai Csaba, a párt ügyvezető főtájtára tájékoztatta a sajtó képviselőit.

Latorcai Csaba a KDNP önkormányzati tanácsának ülése után elmondta: a konferencia napirendjét a biztonság és béke kérdésköre uralta. Rámutatott: Magyarország az elmúlt években – köszönhetően a kormány intézkedéseinek és a rendőrség munkájának – Európa egyik legbiztonságosabb országává vált. Ezt az elmúlt időszakban számos tanulmány, kutatás is bizonyította – tette hozzá, megjegyezve: a kereszténydemokrata önkormányzati képviselők, polgármesterek és alpolgármesterek ezért külön köszönetüket is kifejezték a közelgő rendőrség napja alkalmából. Mint mondta, a munkájuk nélkül ez a példátlan pozitív közbiztonsági helyzet nem valósulhatott volna meg.

Latorcai Csaba kiemelte: abban, hogy Magyarország Európa legbiztonságosabb országává válhasson és az is maradjon, külön szerepe van a polgárőrségnek. Arra a döntésre jutottak a kereszténydemokrata önkormányzati tisztségviselők, hogy szorosabbra fűzik az együttműködést a polgárőrséggel. Minden olyan település, amelyet kereszténydemokrata politikus vezet, még erősebb kapcsolatot alakít ki a polgárőrség különböző szerveivel, és arra is kötelezettséget vállaltak, hogy saját településük közbiztonságát megerősítve, ahol még polgárőrség nem található, ott intézkedéseket tesznek a létrehozás-

sukra. Úgy gondolják – folytatta –, hogy miközben Nyugat-Európában az antifa-mozgalom miatt kézzelfogható az erőszak, és a magyarországi baloldal mindent elkövet annak érdekében, hogy ezt a baloldali politikai erőszakot importálja, akkor a keresztény-konzervatív politikuskoknak mindent meg kell tennünk, hogy a közös erővel megteremtett békét és biztonságot megőrizzék.

Ehhez társadalmi összefogás szükséges, amelyben kiemelt partnerek a polgárőrök. Azt is kérte, a rendőrök a jövőben is olyan határozottsággal lépjenek fel az antifa-erőszak minden megjelenési formájával szemben, mint azt tették eddig. Beszámolt arról is, hogy a kereszténydemokrata önkormányzati tisztségviselők üdvözlötték a szolidaritási adót, amelyen kereszt-

tül a hátrányos helyzetű települések támogathatók.

Latorcai Csaba azt mondta, döbbenettel hallották a főpolgármester előző napi nyilatkozatát a szolidaritási adóval kapcsolatban, és továbbra is kiállnak amellett, hogy a szolidaritás kereszténydemokrata elve mentén a tehetősebb önkormányzatok segítsék anyagiilag is azokat az önkormányzatokat, amelyek rajtuk kívül álló okokból nehezebb helyzetben vannak. Fontos, hogy mindenki a rá vonatkozó törvényi szabályokat tartsa be, így a fővárosi is fizesse be, amit előírtak a számára.

Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője kiemelte: a képviselőcsoport támogatja a polgárőrség megerősítését célzó elképzeléseket. Bízna benne, ahol még nincs polgárőrség, ott hamarosan önkéntes alapon létrejöhet. Hozzátette: szükség van a helyi közösségek további erősítésére és arra, hogy a kereszténydemokrata értékrend és világlátás erős képvisellettal rendelkezzen az önkormányzati rendszerben is és bízik benne, hogy a következő önkormányzati és a vele egy időben rendezendő EP-választáson tovább tudnak erősödni, és fel tudják mutatni, hogy a sok nyugati országban megjelenő hanyatló értékrenddel szemben szükség van erre az értékrendre is. Ez adja a boldogulásunk

és a jövőnk zálogát, ez az értékrend már számtalan esetben bizonyított – összegzett a kereszténydemokrata politikus.

Simicskó István kitért arra is, hogy szemben azzal, amit a baloldal állít, szó sincs az önkormányzatok kivézetetéséről. A kormány korábban átvállalta jelentős, közel 1400 milliárd forintnyi adóssághalmányukat és most a háborús és szankciós infláció mellett is igyekszik segítséget nyújtani. Ennek részeként május 1-től az áram díja 59 százalékkal, a földgázé 52 százalékkal csökken az önkormányzati és egyházi intézményekben – erősítette meg.

Seszták Oszkár, a KDNP Önkormányzati Tanácsának elnöke új kihívásként említette, hogy az önkormányzati és az EP-választásokat egy időben rendezik meg. Nagyon fontos, hogy mozgósítani tudják az embereket – mondta, és kitért arra is, bízna benne, hogy ez a helyzet olyan választói csoportokat is megszólít, melyek az egyik vagy másik szavazásra egyébként nem mentek volna el. Fokozott érdeklődésre és részvételre számítanak és erre kérszülnek – árulta el.

Ismertetése szerint a párt önkormányzati tanácsa 3-4 éve intenzíven működik, szövetségben az önkormányzati vezetőikkel és polgármesterekkel.

A béke iránti vágy jegyében tanácskoztak a 25. Keresztény Civil Fórum résztvevői

A Magyar Kereszténydemokrata Szövetség jubileumi, 25. Országos Civil Fórumát rendezte meg a Parlament felsőházi termében mintegy 400 résztvevővel május 11-én.

Nemzetközi béketárgyalásokra, illetve békekonferencia összehívására van szükség.

Harrach Péter, a szövetség elnöke megnyitó beszédében kiemelte, hogy a jelenlévők közül sokan már 12 évvel ezelőtt is itt voltak, és most is ugyanazzal az örömmel és lelkesedéssel jönnek. A találkozás örömét az is táplálja, hogy a problémákkal teli világban az itt jelenlévők megerősödnek egy normális keresztény közösség erejével, amelyet a saját településükön, a mindennapok küzdelmeiben is tovább tudnak vinni. Ezt követeli meg ugyanis a keresztény társadalmi felelősség, amelynek egy ma rendkívül aktuális szegmense a béke kérdése. A fórum házigazdája szerint a béke belülről kezdődik: ha az ember önmagával, a Teremtővel és a környezetével békében van, akkor a társadalmi béke, az országok közötti béke is megvalósulhat.

Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője, korábbi honvédelmi miniszter a civil fórumtól inspirálódva egy nemzetközi békekonferencia összehívását javasolta a magyar kormányban. Rámutatott: a béke most a legfontosabb központi kérdése nemcsak a magyar társadalomnak, hanem egész Európának és a világnak is. Jó lenne, ha mi, magyarok is hozzá tudnánk járulni, akár csak egy apró lépést is tudnának tenni a mielőbbi béke érdekében.

Latorcai Csaba, a Miniszterelnökség területfejlesztésért felelős parlamenti államtitkára, a KDNP ügyvezető főtthkára arról beszélt: a

nyugat-európai, baloldali elit sajnálatos módon elszakadt a saját választóitól és egy neomarxista ideológia foglyává vált. Ám az, hogy ők a háború mellett foglalnak állást, sőt a háború szószólói lettek, nem jelenti azt, hogy a Nyugat-Európában élők is a háború pártján állnának – hangsúlyozta. Nem szabad hagyni, hogy a háborúpártiak diadalmaskodjanak, csak egy keresztény alapokon álló Európa lehet a jövőnk záloga! – hangsúlyozta.

Szászfalvi László kereszténydemokrata országgyűlési képviselő, református lelkész a konferencia fő témájára utalva kifejtette, hogy a béke nem csak valamiféle harcnak, háborúnak a végét vagy hiányát jelenti. Az egyház kommunikációjának a lényege Isten kijelentésének elbeszélése, továbbadása, a dolgok újra és újra való megbeszélése. A felekezetek közötti béke előfeltétele az egymással való újrabeszélés készsé-

ge, akarása. Egyházaink között az elmúlt évszázadokban különböző intenzitással ez az újra való beszélgetés folyik, az elmúlt száz évben kiemelkedően felgyorsult és napjainkban pedig kifejezetten él és virul. A magyar keresztények ebben példát adnak Európának és a világnak.

Nagy Ferenc Endre tábori lelkész arról beszélt, hogy a Szentírásnak is a béke az egyik legfontosabb témája, amely szorosan összefügg a földi jóléttel, boldogsággal és az igazságossággal, ugyanakkor a célja túlmutat a földi léten, minthogy az üdvösség a béke végső kiteljesedése.

Hal Melinda klinikai szakpszichológus, a Mathias Corvinus Collegium (MCC) kutatásvezetője a családokat és benne a fiatalokat érő új típusú kihívásokról beszélt. Bár Magyarországon is nagyon régen „torpedózzák” a hagyományos, spirituális értékeket, még visszafordítható a folyamat. A kutatási adatok szerint ugyanis még a mai magyar fiatalok is értékorientáltak szemléletűek, még ha bizonytalanok is abban, hogyan tudják ezt kifejezésre juttatni – szögezte le az előadó.

Nagypál Szabolcs római katolikus teológus, jogász és társadalomtudós az Egyház társadalmi

tanításának fényében beszélt a társadalmi béke kérdéséről. A társadalmi igazságosságot legfőképpen a közéleti és a politikai rendszer kell, hogy megvalósítsa. Az Egyház társadalmi tanítása szerint hűséges állampolgárnak lenni erény, a közéletben és a politikai életben a részvétel pedig (például szavazás útján vagy a közbeszédben, a véleménynyilvánítás során) erkölcsi kötelességünk – szögezte le az előadó.

Kiss Rajmund, az MCC diplomáciai műhelyvezetője a történelmi békeidőkről tartott élvezetes és színvonalas előadást. Mi, magyarok a szülőföldünkön akarunk a saját kultúránkban, a testvéreinkkel békében élni. Anélkül, hogy akár egy regionális hatalom, akár egy világhatalom beleszólna abba, hogyan neveljük a gyermekeinket, mi a magyar nemzeti érdek és hogyan döntünk bizonyos kérdésekben. „A magyarok igenis békeszerető emberek” – zárta előadását Kiss Rajmund.

A 25. Országos Keresztény Civil Fórum ismét sok tanulsággal szolgált napjaink egyik legaktuálisabb társadalmi kérdéséről, a békéről. A résztvevők szellemileg feltöltődve, a jövőbeni MKDSZ-rendezvények iránt érdeklődve távoztak a parlament felsőházi terméből.

■ **Hojdák Gergely**

Harrach Péter (mikrofon előtt) a 25. Keresztény Civil Fórumhoz kapcsolódó sajtótájékoztatón Simicskó Istvánnal, Latorcai Csabával és Szászfalvi Lászlóval

Emlékezetpolitika a nemzeti egység szolgálatában

A nemzeti egység megteremtésének kevés eszköze és annál több akadálya van. Ezért meg kell becsülnünk ezt a keveset, különösen akkor, amikor olyan erős akadályai vannak, mint a négyévente ismétlődő hatalom-megszerzési küzdelmek, vagy az áthidalhatatlan ideológiai különbségek. Az egységnek az a legerősebb kényszerítő körülménye, hogy egy hazában élünk és egy történelmünk van. Ebből következik a méltányos igény, hogy akik ezért a hazáért sokat tettek, azokat megkülönböztetés nélkül tiszteljük. Ebbe

belefér, hogy minden politikai családnak vannak saját tisztelettel övezett elődei. Ez nem csökkenti, inkább növeli annak értékét, hogy vannak mindenki által elfogadott hősei nemzeti történelmünknek.

Az évfordulók különleges alkalmat jelentenek ennek kifejezésére. Ezek a közös ünneplések valóban hatékonyan szolgálják a nemzeti egységet. Idén ünnepljük a Himnusz megírásának és Petőfi születésének 200. évfordulóját. Azonban méltányos az is, hogy az évszázados kerek évfordulók mellett megemlékezzünk

olyan kevésbé látványosokról, mint például Gárdonyi születésének 160. évfordulója.

Felemelő pillanat, amikor ünnepi események vagy győztes sportversenyek alkalmával felhangzik a nemzeti himnusz. Ez nyilván azoknak is élmény, akik ideológiai okokból nem rajonganak érte. Annak idején Rákosi Mátyás tett egy halvány kísérletet a megváltoztatására, de be kellett látnia, hogy ez reménytelen. Petőfiben pedig nemcsak egyik legnagyobb költőnk, hanem a lelkes hazafit is tiszteljük, aki történelmünk

egy sorsfordító pillanatában adott sodró lendületet az eseményeknek. Gárdonyiról pedig ha más nem, a gyermekkorának meghatározó élménye, az Egri Csillagok mindenkinek eszébe jut.

Számtalan szereplője van még hosszú nemzeti történelmünknek, akikre kerek, vagy kevésbé kerek évfordulóján van miért emlékeznünk. Ezek az alkalmak lehetőséget teremtenek arra, hogy megéljük a teljes nemzeti egységünk gyakran feledésbe merülő élményét.

■ Harrach Péter

A korszellem szorításában

Napjaink két legdivatosabb metaforája: a falak ledöntése és a hidak építése. Természetesen mint szükséglet és pozitívum. Ugyan kit ne ragadnának meg a közeledés és egymásra találás eme hasonlatai? Különösen mifelénk, ahol például a berlini fal vagy a Mária Valéria-híd jelentősége messze túlmutat azok fizikai szerepén.

Mégis, a hidépítés és a faldöntés romantikájával támadó üzenetek épp ebben a térségben mondanak csődöt – és nem azért, mert a közép-európaiak érzéketlenek vagy rosszakarók lennének. Másról van szó: valóságérzékelésünk még a költői képek iránti fogékonyságunknál is erősebb. Mi, akik évtizedeken át edződünk a kommunizmus otromba hazugságain, ha akarnánk, sem tudnánk bedőlni a szivarfüstös szobákban előkészített, PR-ügynökségekben pácolt és szerkesztőségi futószalagokon becsomagolt kortárs ötleteknek – legyen szó népvándoroltatásról, homoházasságról vagy gyermekeutanáziáról. Ösztönös ellenállási kényszert és viszolygást vált ki bennünk, ha elválasztják egymástól, ami összetartozik (szülőt a gyermektől, férfit a nőtől), és összeturmixolják mindazt, aminek külön lenne a helye (öslakost a migránssal, óvodást a drag queenel, normálist az abnormállal).

Hidat építenek nekünk oda, ahol falnak kellene állnia, és falat húznak ott, ahol mindig is hidak álltak.

Persze az eredeti, természetes falak és hidak – életünk mélyen belénk kódolt határjelzői és irányítói – még a nyugati emberek esetében is nehezen mozdíthatók, dacára annak, hogy a nyilvános behódolás folyamata ott már visszafordíthatatlannak tűnik.

Nyugaton megvalósult az abszurd, hogy konzervatívok döntenek le az emberiséggel egyidős tabukat, illetve liberálisok tiporják sárba a legalapvetőbb emberi jogokat.

2019-ben szenzációs utcai riport került fel a legnagyobb videómegosztóra: a riporter stockholmi járókelőket kérdezett a migrációról, a bevándorlók lakásokban történő elhelyezéséről, és végül arról, hogy ők maguk szívesen befogadnának-e alkalmilag me-

nekülteket. A lelkes támogató válasszok után váratlanul előlépett a háttérből „Ali”, s a riporter újabb kérdésére, miszerint vállalnák-e néhány napra az elszállásolását, a befogadás alkalmi prófétái már a legnevetesebb mesékkel igyekeztek kibújni. A videóriport a tömeges agymosási kísérletek hiábavalóságát bizonyítja.

A politika idővel ráébredt a lenini igazságra, miszerint ami nem

utópiát akadályoz a természet, majd megoldja a problémát a politikai akarat és a jogalkotás! A határkövek tologatása azóta már mindennapos rutinná vált, és sokszor épp azok veszik ki belőle a részüket leginkább, akiknek e kövek őrzése lenne a fő feladata.

Így történhetett meg, hogy Németországban a keresztény, jobboldali kormánypártok nyitották meg az államhatárokat a muszlim bevándorlók milliói előtt, és hogy végül a homoszexuálisok házasságkötését is ők hagyták jóvá. S így eshetett meg az is, hogy Nagy-Britanniában a konzervatív többségű parlament törvényben tiltotta meg az abortuszklínikák előtti közterületeken az emberek csendes imádkozását, egyszerre támadva így a keresztény spiritualitást és a gondolat-szabadságot.

Nyugaton megvalósult az az abszurd, hogy konzervatívok döntenek le az emberiséggel egyidős tabukat, illetve liberálisok tiporják sárba a legalapvetőbb emberi jogokat. Amit mostanában láthatunk, az már az Állatfarm befejező jelenete: „Az állatok a disznókról az Emberekre, az Emberekről a disznókra, aztán a disznókról megint az Emberekre néztek, és már nem tudták megmondani, melyik az Ember, és melyik a disznó.”

S bár Közép-Európa még ellenáll, ne higgyük, hogy ez örökérvényű adottság, nem pedig csupán kegyelmi pillanat. Lengyelországban már megkezdődött ►►

► a liberális dzsihád a katolikus ország identitásának két fő tartóoszlopa, az életvédő közgondolkodás és Szent II. János Pál pápa kultusza ellen. A sokkal megosztottabb Magyarországon pedig már minimum harminc éve napirenden van a hagyományos értékrend átprogramozása, csak az ezt erőltető szubkultúra szerencsére jelentős politikai és társadalmi kisebbségben van ahhoz, hogy mindezt eredményesen végigvigye. És mivel a magyar jobboldal – a 2002-es választási kudarc megismétlődésének félelmétől hajtva – hagyta és akarta, hogy a kormányzó politikai erő egyetlen hatalmi piramisba rendezze annak minden szereplőjét, a határkövek őrzését illetően sem olyan gyakori és látványos a megingás (pláne áruálás), mint Nyugaton.

Figyelemre méltó, óvatosságra

intő esetek azonban már nálunk is akadnak. Ilyen volt például az Amerikában jobbos fenegyereknek tartott Milo Yiannopoulos („Milo”) 2018-as meghívása egy neves budapesti jobboldali konferenciára. Milo a fekete faloszok nagy rajongója. Ezt nem valami titkos videóból, hanem személyesen tőle, egy kérkedő nyilatkozatából tudhatjuk. És innentől gyakorlatilag lényegtelen, mit gondol a muszlimok bevándorlásáról, hiszen LMBTQ-vonalon pontosan azt az önképző „rémisztő képződményt” testesíti meg, akikkel mostanság naponta ijesztgeti a népet a jobboldali média. (Később aztán a titkos videó is előkerült: ezen Milo az idősebb férfiak és a fiatal fiúk szexuális kapcsolatának helyénvalóságát ecsetelte, aminek eredményeként végül kenyéradó gazdája, az amerikai jobboldali alternatív média is

megszabadult tőle.)

Azok az igazi jobboldaliak viszont, akik a saját térfelükön örkutyákként észlelik és jelzik a határkövek elmozdításának jeleit – s ez már nem is annyira hazai, mint inkább nyugati probléma –, könnyen a szélsőségeseknek fenntartott szellemi karanténban találhatják magukat. Sőt ehhez már nem is kell közéleti örku tyának lenni: elég, ha valaki a társadalom hétköznapi tagjaként a liberális gondolatrendőrségnek nem tetsző véleményeket posztol a közösségi oldalakon. Vajon mit tehetnek azok az egészséges, normálisan gondolkodó embertársaink, akik mindössze szabadulni szeretnének a korszellem szorításából, de a korábban őket képviselő intézmények (például az állam, a kedvenc pártjuk vagy a helyi egyház) cserbenhagyták

őket? Mit tegyenek azok, akik mindeközben – intellektuális és érzelmi okokból – csaldottságuk dacára sem hajlandók elfogadni a radikális és áradikális csoportok feléjük nyújtott kezét?

Nyugaton – a nemzeti identitást, a keresztény alapelvek megvalósítását, sőt még az egyszerű antropológiai igazságokat is mind nyíltabban üldöző és büntető világ elől menekülve – egyre nő a közéleti magányt keresők száma. Idővel azonban elkerülhetetlen, hogy rádőbbsjenek, milyen sokan is osztoznak ezen a remetebarlangon. Ahonnan viszont egyszer talán mégiscsak ki kellene jönni – még hozzá egyenes derékkal.

Mert ahogy azt Kölcseytől is tudjuk, hiába bújik az üldözött, a kard előbb-utóbb benyúlik a barlangba.

■ Sándorffy Benedek

Igen, Ferenc pápa magyarországi látogatása során megtanultam szeretni őt. Sok mindent lehetett olvasni róla, ami nem mindig tette szimpatikussá. Ám egyszer felfigyeltem egy mondatára, amelynek lényege körülbelül így összegezhető: Sosem arra figyeljete, amit mondanak rólam, amit a média közöl, hogy hallotok, hogy kijön a számon. Amióta erre figyelek, és elhagyom a kommenteket, amióta nem ülök fel az ilyen-olyan sajtótermékek „jólértesüléseinek”, amióta élöben nézem és hallga-

tom őt, teljesen más embert ismertem meg. „Vitatéma” mindig kerülhet, de a nézet már más.

Mert tud jókat mondani. Minap éppen a magyar nyelvről nyilatkozott, mikor megkérdezték, hogyan kommunikált a látogatása során: „Általában németül és angolul, ugyanis magyarul csak a paradicsomban beszélnek, hiszen azt mondják, egy örökkévalóság kell ahhoz, hogy megtanuljuk

ezt a nyelvet.” De sokat mondott az arcára gyakran kiülő mosoly, mely sugározta a szeretetét. Meg a felkészültsége, ahogy számos beszéde során mindig a megfelelő szinten és módon szölt a hallgatóságához. A Pázmány Péter Egyetemen filozófiai mélységgel és kristálytisztán vázolta fel jelenünket, adott olyan tüpontos korrajzot közelmúltunkról, jelenünkről és adott útmutatást a jövőnket illetőleg, hogy azt tanítani kellene. A sportarénei viselkedése, a fiatalokhoz való viszonyulása II. János Pál pápához volt hasonlatos, akinek a világ fiatalsága skandalálta angolul, hogy „John Paul II, we love you”, azaz „szeretünk, második János Pál!”

A szentmisén pedig olyan történt Magyarországgal, ami talán Szent István óta nem: innen, Budapestről, innen, Szűz Mária országából kérte az ő segítségét egész Európára, az egész világra! Ráadásul, a repülön hazafele menet is nyilatkozott: „Hiszem, hogy a béke mindig nyitott

csatornákon keresztül jön létre, soha nem lezárással. Mindenkit arra kérek, hogy nyissa meg a kapcsolatokat, a barátság csatornáit. Ez nem könnyű.” Egy tudósító arról érdeklődött, hogy Hilarion magyarországi orosz ortodox metropolita, Kirill moszkvai pátriárka jobbkéze – akivel a katolikus egyházfő nem tervezett módon találkozott és beszélt is Budapesten –, valamint Orbán Viktor lehetnek-e közvetítők az ukrajnai béke felgyorsításában? A Szentatya azt felelte: „El tudja képzelni, ugye, hogy ezen a találkozóon nem csak a Piroska és a farkasról beszélünk? Mindezekről a dolgokról beszélünk, hiszen mindenki érdekelt a békéhez vezető útban. Én hajlandó vagyok megtenni bármit, amit meg kell tenni. Most is folyik egy küldetés, de ez még nem nyilvános. Amikor az lesz, beszélni fogok róla.”

A rendezők részére meg szerkérderekyi piros pont és elismerés jár. Hibátlanul teljesítettek. Pedig nem volt könnyű dolguk. Mert amellet, hogy a világ egyik legvadászottabb embere a pápa, ráadásul még kópé is, aki gyereki örömmel hágja át a protokoll és a biztonság szabályait, szökik meg őrzőik nagy rémületére, és boldogan vegyül el a tömegben. Óhajtja, várja, igényli az emberek szeretetét, és mérték nélkül sugározza a sajátját feléjük. Felénk.

■ Pálmai Tamás

Megtanultam

100 éves a Magyar Érdemrend

Az alábbiakban közöljük Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, KDNP-elnök beszédét, mely a Csillag és kereszt – 100 éves a Magyar Érdemrend című kiállítás megnyitóján hangzott el a Magyar Nemzeti Múzeumban, május 11-én.

Igazi fallerisztkai csemegével kedveskedik a Nemzeti Múzeum látogatóinak. Az önálló magyar kitüntetési rendszer létrejöttének századik évfordulóján a Magyar Érdemrend és a Magyar Érdemkereszt történetét tárja elénk.

Az Osztrák-Magyar Monarchia megszűnésével önállóvá vált Magyarországon megnyílt a lehetőség magyar jellegű kitüntetések, és így az első magyar elismerési rendszer kialakítására. Bethlen István miniszterelnök elképzelése alapján közel egy éven keresztül folyt a polgári és katonai érdemekért egyaránt adományozható reprezentatív kitüntetés tervezése. Jellegzetes külalakja, a fehér kereszt, az 1848–49-es szabadságharc Magyar Katonai Érdemrendjének tervezett, majd az emigrációban elkészült jelvényére vezethető vissza.

A kitüntetés középpajzsán a kettős kereszt látható a hármaskalossal, hátoldalán 1922, az alapítás évszáma. A készítőket a kitüntetés gyártására is ügyeltek: az új magyar elismerés nem készülhet alacsonyabb színvonalon, mint a Monarchia idejében. Ezért az új kitüntetéseket a nagy hagyományokkal rendelkező bécsi Rothe und Neffe cégnél rendelték meg. A gyártás 1930 után került csak haza a Magyar Királyi Pénzverőhöz.

Az 1922-ben megalapított Magyar Érdemkereszt évtizedek során elnevezését és megjelenését tekintve is több kisebb változáson ment át. 1935-től a neve Magyar Érdemrend, fokozatai ekkor nyerték el ma is használatos megnevezésüket.

A nagykeresztet mint legmagasabb fokozatot elsőként Bethlen István miniszterelnök vehette át. Őt követte a sorban Csernoch János hercegprímás, aki aranymiséis jubileuma alkalmából nyerte el a kitüntetést.

Az Érdemrend bel- és külföldiek számára egyaránt adományozható. A legmagasabb fokozattal elismert személyiségek között ott volt Hirohito japán császár, Vilma holland királynő, III. Viktor Emánuel olasz király, Mannerheim finn tábornagy, továbbá számos elnök és miniszterelnök. De akadtak furcsa kitüntetettek is.

Az 1940-1941 között igen nagymértékben javuló magyar–szovjet kapcsolatok egyik legjelentősebb eseménye volt a cári orosz csapatok által 1849-ben különböző kapitulációk alkalmával zsákmányolt magyar honvéd zászlók visszaidésménye. Ez a vexillológia nemzetközi történetében is unikális esemény volt! A magyar fél rendjelek adományozását kezdeményezte. Ennek során a Magyar Érdemrend Nagykeresztjét vehette át Tyimosenko, a Szovjetunió marsallja. Ez a becses kitüntetés napjainkban is a marsall leszármazottjainak birtokában van. Más szovjet tisztet a Magyar Érdemrend alacsonyabb osztályaival, így lovagkeresztrel dekorálták.

Azt csak melleleg jegyzem meg, hogy 1945-ben a szovjet csapatok a zászlókat visszavitték, igaz, az érték cserébe kapott kommunistákat, Rákosit és társait visszaküldték. Ami a helyén maradt, az a marsall nagykeresztje.

1946-ban az államforma megváltozásával Magyar Köztársasági Érdemrend néven alapítottak helyébe új kitüntetést. Bár a pártok közti vita okán a tervezés ideje viszonylag hosszúra nyúlt, az érdemrend külalakja nem sokat változott. Mindössze a jelvények középső elemén módosítottak, ahol a kettős kereszt és hármaskaloss helyére egy nemzeti színeket hordozó címerpajzs került. Miután az új kitüntetések az addig is használt verőszámmal készültek – igaz, a középkép és a szalag eltért – a fehér zománcsín és a kitüntetések mérete is azonos volt, így az eredeti Magyar Érdemrendre emlékeztetett.

1947 elején a kitüntetés nagykeresztjében részesült Nagy Ferenc miniszterelnök, Varga Béla házelnök, továbbá Szakasits Árpád és Rákosi Mátyás. Utánuk kommunista hatalmasságok egész sora kapta meg. Természetesen külföldiek részére is adományozták. Így megkapta a hazánkba látogató Tito elnök és jó néhány szovjet elvtárs is.

Tolbucsin, a Budapestet elfoglaló, egyik győztes szovjet marsall 1947-ben kapta meg az elismerést. Tildy Zoltán, a Magyar Köztársaság elnö-

ke személyesen tüntette ki a szovjet hadvezért. Erre a Köztársasági Elnöki Palotában (akkori terminológiával „Tildy Házban”) került sor. Ez a Magyar Nemzeti Múzeum mögötti épületek egyike volt a Palotanegyedben. Tolbucsin annyira elérékenyült, hogy egy nagyobb tükröt kért, és fotelben ülve hosszabb ideig nézegette „kitüntetett önmagát”.

1949-ben Magyarország népköztársaság lett, szovjet rendszerű kalászos címet kapott, a politikai rendszer egyéb szörnyű dolgai mellett természetesen az előző köztársaság által megalkotott kitüntetések, azok szimbólumai sem feleltek meg az új korszak igényeinek. Így a Magyar Köztársasági Érdemrendet is megszüntették. Azaz nem egészen. Ugyanis tulajdonosaiknak lehetőséget adtak a már vörös csillagos Magyar Népköztársasági Érdemrend megfelelő fokozatának kérelmezésére. Ezt nem sokan vették igénybe, hiszen a tulajdonosok egy része már emigrált vagy kegyvesztetté vált, illetve igyekezett nem felhívni magára a figyelmet. Az elkövetkező negyven év alatt követhetetlen számú érem, oklevél, kitüntetés készült, meglehetősen igénytelen kivitelben, de óriási mennyiségben. Mindamellet sokan komolyan vették, sőt igényelték.

Ilyen volt az az „egyszerű harcos”, államvédelmi „sor” tizedes, aki „sofőr” beosztásban védte a kommunista rendszert az 1956-os forradalom idején. Elbeszélései szerint az általa szállított elvtársak és ő maga is időnként „meleg helyzetekbe” kerültek. A forradalom leverését követően megkezdődött a kitüntetések adományozása. Elsősorban az akkor alapított Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérmeket adták. Kezdetben viszonylag keveset, hogy legyen némi értéke, de azután rövidesen tömeges adományozási gyakorlatra került sor. Levéltári források alapján több mint harmincezer ilyen érem került kiadásra.

Az itt említett elvtárs végül csak egy egyszerű ajánlott levélben kapta meg a kitüntetést.

Mindez rendkívül elkésérítette, sőt feldühítette! Őt, aki ugyan „kis emberként” életét is kockára tette

a megtámadott rendszer védelmében, még arra sem méltatták, hogy egy „magasabb eljárás” néhány elvtársi szó keretében „hátra veregyesse”. Mindezek hatására még az addig „imádott” Pártból is kilépett. Saját elmondása szerint kitüntetését soha nem viselte.

1991-ben az Országgyűlés Magyar Köztársasági Érdemrend és Magyar Köztársasági Érdemkereszt néven a kitüntetést újraalapította. Jogelődjének az 1946-os hasonló elismerést tekintették. Ezt jelzi a hátoldalukba vésett két évszám is: 1946, 1991. Az Érdemrend követi az előd mintáját, mindössze a középpajzs változott, ahová a magyar címer került.

Az Országgyűlésben hosszas vita folyt azonban arról, hogy a történelmi, koronás vagy a Kossuth-címer legyen-e Magyarország hivatalos címere. A képviselők viszonylag gyorsan döntöttek az előbbi javára, így a koronás címer került az érdemrendek és érdemkeresztek középebe.

2011-ben a CCII. törvény értelmében a kitüntetés neve ismét Magyar Érdemrend lett. A régi-új érdemrend kitüntetettjei között szerepeltek – kései igazságszolgáltatásként – az előző rendszer által nem kívánatos, mellőzött, üldözött személyek, az emigrációban a magyarság érdekeit képviselő hazafiak.

A kitüntetettek névsorában ma már évről évre szerepelnek az elcsatolt területeken, kisebbségben élő honfitársaink. Jeles képviselőik, mint Tőkés László vagy Duray Miklós a rend nagykeresztjében részesültek.

A nagykeresztrel kitüntetett külföldi állam- és kormányfők között szerepel II. Erzsébet királynő, Helmut Kohl kancellár, Lech Walesa lengyel és Jacques Chirac francia elnök.

A Magyar Érdemkereszt, illetve Érdemrend fokozatait olyan magyar és külföldi állampolgárok kaphatták meg, akik az ország érdekében különösen hasznos szolgálatot teljesítettek. Ez szerepel az első, 1922-es Alapszabályban, és lényegében napjainkig is érvényes.

Érvényes, mint ahogy a kitüntetés formája is alig változott. A szélesebb, fehér zománcú kereszt közepén a különböző rendszerekben más és más szimbólumok tűntek fel: először a hármaskaloss a kettős keresztrel, majd egy nemzeti színű pajzs, végül a koronás magyar címer. Az idők során változó szimbólumok azonban ugyanarra utalnak: a magyarságra. Ami pedig állandó, az a kereszt.

Húsz éve halt meg Varga László, nagy idők nagy tanúja

Varga László, a sub specie aeternitatis kereszténydemokrata, valóban nagy időknek nagy tanúja! Engedjenek meg egy személyes történetet: a közelemben ült ezekben a parlamenti széksorokban és egy régi harcostársával beszélgettek. Megütötte a fülemet a következő mondata: „Emlékszem, János, a világháborús német repülők bőr pilótafülkéjére...” Én oda-szóltam, hogy a Messerschmitt és a Junkers is fémből és üvegből volt. Ő rezzentelenül rámpillantott, aztán a két öreg összenézett, és csak ennyit mondott: „Zsolti, az első világháborúban...” 1910-ben született.

Mesélte, hogy hat évesen látta IV. Károly királyunk koronázását a Mátyás templomnál, és kilencévesen Horthy Miklós bevonulását a Gellért Szállónál. Talán ezek az élmények indították el történelmi érdeklődését, ahogy tanára, Szerb Antal biztatása az irodalmi.

E két terület bizonyosan motiválta politikai eszmélődését, amelynek színtere a Józsefvárosi Keresztény Munkásifjak Egyesülete volt. Névrokona, a jezsuita Varga László ismertette meg vele a pápai szociális enciklikákat és irányította az Egyházközségi Munkásszakosztályokba, majd a Hivatásszervezetbe.

1944 őszén került kapcsolatba a

Kereszténydemokrata Néppárttal. A párt alapításának szellemi-politikai előzményének tekinthető, hogy a Katolikus Szociális Népmozgalom – Apor Vilmos püspök bátorításával – bekapcsolódott a német megszállással és a nyilasokkal szembeni ellenállást jelentő Nemzeti Frontba, ahol együttműködtek a Szociáldemokrata Párt és a Kisgazdapárt illegalitás-ban lévő vezetőivel.

1944. november 30-án késő délután Varga László Galamb utcai lakásán megalakult a Keresztény Demokrata Néppárt. 1944. december 4-én a nyilas Számonkérő Szék célkeresztjébe kerülve – számos kereszténydemokrata és keresztényszocialista vezetővel együtt – letartóztatták, németellenes összeesküvéssel és zsidómentéssel vádolva őket. A Margit körüti fogházban csodával határos módon kerültek el a rögtönítélő törvényszék statáriális tárgyalását, ami egyet jelentett volna a kivégzéssel. A fogságból a politikai helyzet változásával szabadultak ki.

1945. február 13-án a Jezsuiták Mária utcai rendházában megtartották a párt budapesti alakuló ülését. Mivel a működési engedélyt a törvényhatósági választások előtt csak néhány héttel kapták meg, így a kisgazdákkal való megállapodás alapján Eckhardt

Sándorral együtt az FKGP listájáról – de a Demokrata Néppárt képviselőjeként – kerültek be a Fővárosi Önkormányzatába.

1947-ben Barankovics István vezetésével a kereszténydemokraták megnyerték a parlamenti választást, amit a kommunisták a hírhedt kékcédulás módszerrel elcsaltak. Varga László immár parlamenti képviselőként kökeményen szembeszállt a kiépülő kommunista diktatúrával, ezért most az ÁVO üldözte. A letartóztatás előtt az utolsó pillanatban egy kukoricás szekéren megbújva szökött át feleségével Ausztriába.

Grätzből Zürichbe, onnan New Yorkba ment. Itt rögtön bekapcsolódott a magyar emigráció csúcs-szervezetének, a Magyar Nemzeti Bizottmányának a munkájába. Alapítója az Európai Rabnemzetek Szövetsége Közgyűlésének, amelynek képviselőjeként több alkalommal delegációt vezetett az Egyesült Államok törvényhozási bizottságaihoz. Amerikában Ronald Reagan elnök politikájának híve, aki pedig támogatója volt a szovjet megszállás alatt lévő népek emigráns képviselőinek.

1989. szeptember 29-én, negyvenegy évvel kényszerű menekülése után hazajött és bekapcsolódott a Kereszténydemokrata Néppárt szervezésébe. Megha-

tározó szerepe volt abban, hogy a KDNP Antall József koalíciós kormányának tagja lett. 1994-ben kereszténydemokrata parlamenti képviselővé választották. Korelnökként ő nyitotta meg az újonnan választott törvényhozás első ülését, miként 1998-ban és 2002-ben is. Vezéralakja volt a KDNP belviszályok utáni újjászervezésének. 2003. március 25-én Varga Lászlót a KDNP elnökévé választottuk.

Kilencven évesen is diákos volt, „Laci bátyámnak” kellett szólítani, aki „bácsit” mondott, annak hoznia kellett egy üveg vörösbort. Gazdag élettapasztalatának bölcs mondatai szállóigévé váltak. Sokszor elmondta például, hogy „aki a politikában elvi alapokat ad fel, az morálisan alkalmatlan; aki pedig nem tud kompromisszumot kötni, az szakmailag az”.

93 éves volt, amikor 2003. május 16-án a KDNP XVII. kerületi szervezete lakossági fórumot tartott. A feltett kérdésekre – magas kora ellenére – mindig a székből felállva válaszolt, miközben a hallgatóság tapssal ünnepelte. A sokadik ilyen alkalom után leesett a színpadról, eszméletét veszítette, és másnap a kórházban meghalt.

Varga László szimbolizálja a magyar keresztényszociális-kereszténydemokrata mozgalom történeti folytonosságát, amely idehaza Giesswein Sándor keresztényszocializmusából indult, magába foglalja Kerkai páter KALOT-jának tömegmértű szervezésének sikerét és Barankovics Istvánék kereszténydemokráciáján keresztül kapcsolódik a háború utáni európai kereszténydemokrata pártokhoz. Ezek alapján állíthatjuk, hogy személyében mintegy egységbe került a magyar és a világ kereszténydemokráciája.

Laci Bátyánk, te már az égi frakcióban vagy. Segítettél minket idelelni, most segíts odafentről!

■ **Semjén Zsolt**

Magyarország miniszterelnök-helyettese, a KDNP elnöke az Országgyűlés május 8-ai ülésén napirend előtt mondta el fenti beszédét

Otthont és békét nyerni szülőföldünkön

Az oroszhegyiek régóta vágyott álma teljesedett be május 13-án, amikor a falu határában lévő nyúládi réten Latorcai Jánosnak, az Országgyűlés kereszténydemokrata alelnökének és közel ezer hívőnek a jelenlétében Kovács Gergely érsek megáldotta és búcsújáró helyé nyilvánította a valamikori középkori kápolna szomszédságában közadakozásból felépített szabadtéri Szent László-oltárt.

A szentmisét **Kovács Gergely** érsek celebrálta, szentbeszédében hangsúlyozva: minden templomot, kápolnát, miséző helyet az emberek hite emel, „azt a középkori Szent László kápolnát is, amit 300 évvel ezelőtt építettek újjá, itt, az Urusos-kút közelében. S amit hatvan évvel később Batthyány Ignác erdélyi püspök leromboltatott, az imádságos és istenhívő nép azonban egészen napjainkig, évről évre ellátogat ide áldozócsütörtök hajnalán. Az itt élő közösség erős hite és ragaszkodása hagyományaihoz tette lehetővé, hogy 240 év elteltével itt újra szentmisét lehessen bemutatni. Érsek atya gondolatait zárva a hitre leselkedő veszélyekre hívta fel a közösség figyelmét és kérte a jelenlévő zarándokokat, hogy ápolják, viseljék gondját hitüknek, óvják, folyamatosan tisztítsák meg attól a tetszetősen becsomagolt szennytől, amit sokan divatosként, modernként akarnak ránc erőltetni.

A szentmise végén **Latorcai János**, az Országgyűlés kereszténydemokrata alelnöke az oroszhegyi búcsú történetét felidézve kiemelte: a Szűzanya tisztelete és Szent László király kultusza itt, Erdélyben mind a mai napig el-

választhatatlan nemcsak a keresztény hittől, hanem magyarságunk megélésétől is. Hozzátette, hogy az oroszhegyi és az ide elzarándoló hívek Szent László királyunk nyomdokain járva imádságos lélekkel nemcsak hitüket,

hanem nemzeti hovatartozásukat, magyar identitásukat is megerősítették, megőrizték.

Az újjáépült kápolna története – tette hozzá Latorcai János – legyen tanulság mindannyiunk számára, hogy néha nem napok és nem évek, sőt nem is évtizedek, hanem akár évszázadok is kellehetnek ahhoz, hogy egy szimbólumaitól megfosztott, önkifejezésében korlátozott nép újra büszkén felemelhesse a fejét, hogy otthont és békét nyerjen szülőföldjén. De ahhoz, hogy erre esély legyen, miként Oroszhegy példája is bizonyítja, szükség van azokra a hit által összefont erős közösségekre, melyek őrzik és ápolják az ősi magyar erényeket.

A KDNP választmányi elnöke ünnepi beszéde zárásaként kifejezte abbéli reményét, hogy a felszentelt kápolna visszanyeri régi dicsőségét és olyan helyé válik, ahol hitében, nemzeti öntudatában, összetartozási kötelékében mindenki megújulhat.

